

ISLEV KIRKE

Det kan ikke lade sig gøre, sagde de alle, dem fra murerfaget dengang sidst i tresserne, da arkitekterne Karen og Johannes Exner foreslog at færdiggøre murene på deres kirke i Islev ved København med en fuger, der var færdiggjort, således at mørtlen visse steder lå ud på murstenenes overflade.

Dette sammenholdt med, at selve de røde mursten lignede noget, der var gået galt i brændingen, ja så var der dømt frosts-kader på forhånd. Lægger man dertil, at rulskitet på nogle af sålbænkene ikke er afdækkede og uden fremspring, men blot sikret med et fremtrukket rulskitte som erstatning for stikket over vinduet, ja så var forventningerne om byggefejl store. Hvordan er det så gået? Ja skader og byggefejl er der ingen af, og gensynet med Islev Kirke og de murede overflader ude og inde er betagende og i skærende kontrast til stoffigheden i størstedelen af dagens murværk. Væggene i kirkerummet skaber intimitet og giver ro og stemning til de handlinger rummet er skabt til.

Enhver murer bør tage en dannelsesrejse dertil.

